

Совѣтуются семь те философе царски да избаватъ сына мѣ
отъ смерть.

Имаше обаче царь семь философы, по обычаю
кой то мѣ бѣха совѣтницы на колкѣ то работы, цреш
да направи. Тѣа прочее семь философи и совѣтницы
като чѣха, царско то изреченіе противѣ сына си без-
нихный совѣтъ, совѣтъ направиха помеждѣ си и реко-
ха: Тока ѣ клевета женска, и не ѣ истина, и царь
безразсѣдно опредѣли на смерть сына си, повѣровавши
само безстѣдны дѣмы женски, а не испытавши истина та.

Того ради не требе нѣе да премолчиме ѣдна таква
вещь, нити да оставиме царя да погуби сына си безъ
ни ѣдно испытаніе. Защо ако не се потщиме, да го
возвранимe, послѣ онъ ще се раскае, и насъ ще обез-
чести, зашто то не сме го возвранили отъ ѣдно тако
оужасно начинаніе, но сме го оставили да оубіе сына
си. И така совѣтъ направише, сѣдиха благословно,
по ѣдинъ отъ нихъ да отхожда при царя на день, и да
го раздѣмѣва, да не оубіе сына си, докле да се изре-
датъ и семь те философи.

Отхожда первый философъ да раздѣмѣва царя.

Отиде прочее ѣдинъ философъ отъ семь те, кой
то бѣше отъ сички те первый и предстанавъ предъ ца-
ря, поклони мѣ се до земля та, и рече: Не ѣ праведно
и подобно тебе, о царю, да направишь вещь, предъ да
испыташъ и да научишь истина та. И послушай ѣдно
повѣсткованіе.

Примѣръ первого философа.

Имало ѣдинъ царь, кой то обычалъ премного же-
ны те. Слѣчило мѣ се ѣдинъ день, и виделъ ѣдна же-
на много хѣбава, што то авіе отъ нейна та хѣвость оу-
ловилъ се, и возжелалъ ю. Выкналъ прочее мѣжа и, и
пратилъ го на некомъ царска служба, а онъ презъ ноцѣ